

РАЈКО ПЕТРОВ НОГО

НИСАМ ОДОЛЕО*

НИСАМ ОДОЛЕО

Смрт је осетљива на ред и чистоћу
Зато ме купају нокте подрезују
И бркове крешу А да умрем хоћу
На крст ми већ име урезају

Цео живот за ово се спремам
На далек пут драга ме опрема
Тамно одело прслук са шарама
Мекане ципеле кравата марама

Још само да ми косу подшишају
Све ће то у гробу још кратко да расте
Душа није сама чујем цвркулт ласте
Душа је у носу у грлу већ грца

Праштајте ви што сте окупали мрца
И да знате мили да сам вас волео
Али да смрти нисам одолео

---

* Из књиге у рукопису *Са њосиље боланої Дојчина*.

ПРСТЕН СМРТИ

У болници на Карабурми
Док се од смрти надам бурми
Прозор је рам гледам јасику
Ракићеву трепетну слику

Трепери само о јасико
Тај тамни нагон што те креће
Разумео још није нико
Разумет га нико неће

Све живо страх ће да разори
Крај је свему у смртном низу
А мене крај ће да озари
Смрт је напoкoн сасвим близу

БОЛАНИ ДОЈЧИН СЕ КАЈЕ

Разболе се Болани Дојчине
На Вождовцу брду Вождовоме
У души му покајање сине
Муку своју нема рећи коме

Десна рука Петра Налбантина
У јаглуку очи Арапина
Како с тиме на истину Богу
Само песме то поднети могу

Тамо буде оно што не бива
Оде глава као да је жива
Да се споји са својијем телом
Дојчин у смрт са истином целом

Расуше се утегнуте кости
У подвигу пуном свирепости
Да би кости биле само кости
Сачувај нас Боже И опрости

ГЛЕДАМО СЕ НЕМО

Побратиме Петре Налбатине
Или је стварност или су причине

Или нешто горе од обоје

У пламену гледамо се немо
А из ватре мрднути не смео

Зар и овде да се састанемо

И ти Усо Црни Арапине
Ватра пржи и беле и црне

Да злодела своја окајемо
У пепелу да се покајемо

Зло чинити од зла се бранити
Ту злочинства нема никаквога

Браниће ме Који Јасно Види
Од зла људског и Небо се стиди

НЕКА МЕ НЕ БУДЕ

Век није твој не знаш му азбуку
Пред компјутером укочен у страху
Чујем само грају и несносну буку
Чекам кад ће поп рећи – прах праху

Какав Дојчин какав Црни Арапине
Ускоро ћеш лећи у постељу од глине
У песмама може и тамо да сине
Нико неће доћи да тело одгрне

Ту ћеш мирно трунут помири се с тиме
Буди срећан ако ближњи до гроба ти сврати
Да свећу запали и прочита име
Да сузицу пусти и досаду скрати

Ако људи уопште и буде
Како је кренуло све ће да нестане
Ти си се барем уписао у људе
Па сад мирно чекај да све ово стане

Да Други долазак смени дане худе
И излечи наше неизлечне ране
А ако од тога баш ништа не буде
Било како било Нека ме не буде

ПОСЛАНИЦА ПРАВЕДНИКУ

Светлост је благодет од Бога нам дана
Ко је благородан њему светли душа
На светлости ти се зацељује рана
И оловка те на светлости слуша

Не пише тек што јој на памет пада
Већ разборито по папиру клизи
Тужна је кад неко неправедно страда
Слова се нагињу ко торањ у Пизи

Жао нам што и ноћу не светли
Већ нас похађају вампири и шуме
Ноћу са икона само светле Свети
И тај сјај од мрака заклонити уме

Мрачно је у добу светло је у гробу
Где праведник лежи окупан и смирен
Шта би још требало том Божијем робу
Светлошћу изнутра када је намирен

Јер за живота ништа није иско
Што му не припада по Божијем слову
Све што је људско било му је блиско
Тако ћемо свести посланицу ову

ШИРОКО ИМ ПОЉЕ

Смрт је тачка смисла на крају живота
Проћердо сам живот краљевски нехајно
Подерао плућа похарчио здравље
Не би издржало да је било лавље

То је бедан биланс за толико лета
То је мој брајко грехота уклета
Тек да немам чиме да се хвалим
Шта је живот дим пепео пара

Краткоћа је кажу сестра дара
У моме животу само ја још фалим
Све што бих почео све ми се гадило
Тек понеки стих би ме подмладио

Али дуго нисам могао издржати
Није имо ко руку ми држати
Да не пишем ово веће оно друго
А друго је било далеко и дуго

Нисам сам се баш сламо да стигнем на време
И ово што писах за мене је време
Није добро да сам себе кудим
Увек ће се наћи ко ће страсније и боље

Али ја од тог нећу да полудим
Нека куде ето широко им поље

ПЧЕЛЕ

Враћају се речи избегле из главе
Као рој пчела кад се у кошницу враћа
Док тако жагоре ко ће знат шта славе
У кошницама изнад свога саћа

Како сада наћи за тај хаос риме
Шта причате миле у складноме брују
За ту вашу песму како наћи име
Кад је све жаморно у златастом рују

Жагорите миле да сте дошле кући
Да од те радости нема ништа веће
У трмку ваља ко у цркву ући
Свуда по црквама горе ваше свеће

Саслужујете у брују са хором
Житејскоје море на реду је сад ће
И њине и присно брујало је зором
Мед остављамо вама Мени дајте саће

И КАД МЕ НЕ БОЛИ

Зашто сам тужан и кад ме не боли
Зато што знам да ће ме боleti
Који су волели више ме не воле
Само моја мила уз мене се свила

И не да ме смрти док стоји на прамцу
А ако останем без игде икога
Коленопреклоно ја ћу молит Бога
Да одшкрине двери сиротоме самцу

Једна стара рана из детињства рана
Из мојих песама некима већ знана
Упорно пулсира не да да се средим
Куд год се окренем увек је повредим

НИЧЕГ НЕМА ВИШЕ

Гробља су пребукирана Нема се где лећи
Сва су места већ попунили већи
Србин уз Србина у земљици стоји
И тако здружен смрти се не боји

Усправан у смрти А и места више
Не могу му ништа ни ветар ни кише
Земља је светим костима засејана
И на ситно сито просејана

Кад сам мого ходећи да спавам
Могу и Судњи дан да преспавам
У туђи гроб ћу ући Нема туђег гробља
Сва су гробља наша све су кости свете

А и горе ко зна шта се збива
Можда људи сад и нема више
Спрема се Потоп Лију тешке кише
Све је тако тихо Ничег нема више

НЕ ЗНАМ ШТА МЕ ЧЕКА

Страх ме је у кући када сам останем
Нема никог да ме дигне с пода
Вртим се ко црв без наде да станем
И ко зна да ли ћу икад да проходам

Ал опет се тешим да се ја то бојим
Кад будем у гробу нећу се окренути
Како ме оставе тако ћу да стојим
До свршетка света нећу се ни пренут

Боље да се одмах привикавам
Једну вечност бићу у беуту
Кад сам мого у ходу да спавам
Могу и у гробу у студеном куту

Уосталом ко зна шта се у гробу дешава
Нико се отуда овамо не врати
Можда се све друкчије решава
Можда ће и смрт једном да се скрати

А какв ћемо живот ми горе затећи
Ко зна каква авет тамо на нас чека
Ћути и спавај кад си мого лећи
Можда чума куга налетница нека

ОГЊЕНО СТРАШИЛО

У сну Огњена Кокош Тадића Новице
Колута очима кокодаче извлачи рилице
Гледа у мене палаца језиком
Без главе лепеће и клепеће с криком

Шта ћеш ти ту Огњено Страшило
Ниси ни ти више оно што си било
Ено ти змије ту упери рилу
Нећеш ме уплашит Нечастива Сило

Ко је још чуо да змај кокодаче
Кад деца змаја већ зову рођаче
Сва та твоја пратња однекуд ми знана
Сова и сврака шкорпија и миш
Торњај се одавде хајде брзо иш

Смрт је један циркус после чега ништа
Само што више нема оног ког је било
Где се сакри мрц под крљушти крило
Цијуче ноћу Огњено Страшило

ПЕСНИК И ВИЛА

Где си данас посестримо вило
Где си данас нигде те не било

Да ме дигнеш из овијех јада
Зар не видиш да ти братац страда

Да одлетиш у Мироч планину
Да узбереш травку-заборавку

Да очистиш што се накупило
И да буде као што је било

Да ми видаш непреболне ране
Којено су људима задане

Да ме дигнеш небу у врхове
И избавиш из мрачине ове

Где си данас посестримо вило
Где си данас нигде те не било

И НИ РЕЧИ ВИШЕ

Век је збиља туђи
Не знам му кодове

Нисам реко уђи
Не читам годове

Свака вест ме плаши
Не знам ко су наши

Ни зашто су наши
Могу бити и ваши

Вртим се у кругу
Ко мува без главе

Загледан у дугу
Не знам шта то славе

Тако је то брајко
Кад се назор пише

Сад ћу ставит тачку.
И ни речи више